

รายงานการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้าผลงานและรายงานที่มีผู้เคยทำ และวิทยานิพนธ์ที่นิสิตคณะครุศาสตร์ได้ทำมาแล้วที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับการวิจัยเรื่องนี้มีอยู่บ้าง แต่โดยทั่วไปแล้วเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือมัธยมปีที่ ๖ เกือบเท่าที่เท่ากันส่วนมากก็ทำกันในวงแคบ คือเฉพาะจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง ไม่ได้ทำในรูปของการเปรียบเทียบหรือศึกษาเด็กไทยทั่วไป อย่างไรก็ตามผลงานของวิทยานิพนธ์เหล่านั้นก็เป็นสิ่งที่ผู้เขียนจะได้อาศัยเป็นแนวทางเพื่อทำการวิจัยเรื่องนี้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามที่ได้ตั้งจุดประสงค์ไว้

วิทยานิพนธ์ที่นิสิตได้ค้นคว้าในเรื่องที่คล้ายคลึงหรือเกี่ยวเนื่องกับการวิจัยเรื่องนี้ที่รวบรวมได้เริ่มมีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๐ ตามลำดับดังนี้

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ น.ส. เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ^๑ ได้ทำการสำรวจความสนใจของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยส่งแบบสอบถามจำนวน ๕๐๐ ชุด ไปยังโรงเรียนมัธยมวิสามนัญ ๕ โรงเรียน ได้คำตอบกลับคืนมา ๔๔๐ ชุด ผลของการสำรวจปรากฏว่านักเรียนชายหญิงในชั้นมัธยมปลาย ๕ โรงเรียน สนใจอาชีพแพทย์มากที่สุด โดยให้เหตุผลว่า เพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ที่เจ็บป่วยยากจน บางคนให้เหตุผลว่า ตนเองชอบมากที่สุด เพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ดี มีอิสระผลของการสำรวจแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งชายและหญิงที่ได้ทำการสำรวจส่วนใหญ่ต้องการศึกษาถึงขั้นอุดมศึกษา

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๑ พันตรี ชูชัย รัตนโกมุท^๒ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนชายที่จบ ม. ๖" พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนต่อ มีน้อย

^๑เพียงใจ พึ่งพระเกียรติ การสำรวจความสนใจของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์ เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์ ๒๕๐๐

^๒ชูชัย รัตนโกมุท การแนะแนวอาชีพแก่นักเรียนชายที่จบ ม. ๖ วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์ เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์ ๒๕๐๑

มากที่ต้องการออกไปประกอบอาชีพ และสำหรับคนจีนที่ทำการประกอบการค้าอยู่แล้วก็ไม่ต้องการให้บุตรหลานเรียนสูงมากต้องการเพียงให้มีความสามารถออกไปทำการค้าได้เท่านั้น สำหรับคนไทยนั้นนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนเพื่อที่จะมีอาชีพรับราชการ และสุดท้ายผู้เขียนเรื่องนี้ได้เสนอแนะว่าโรงเรียนควรจะมีกิจการแนะแนวอาชีพ และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับอาชีพต่าง ๆ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ น.ส. วัฒนา กรกว่าแหง และ น.ส. สดภาพ พันธุ์มณี ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖" โดยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและหญิง ๔ โรงเรียนด้วยกันได้ใช้ประชากรทั้งสิ้น ๒๕๕ คน ผลของการวิจัยปรากฏว่านักเรียนชาย ๕๕.๒๕ % และนักเรียนหญิง ๕๖.๕๔ % ต้องการศึกษาคือ ในการเลือกเข้าศึกษาคือส่วนใหญ่ของนักเรียนชายและหญิงเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนประเภทที่มีชั้นเตรียมอุดมศึกษา การที่เลือกศึกษาคือในชั้นเตรียมอุดมศึกษานั้น นักเรียนชายร้อยละ ๕๗.๗๔ และนักเรียนหญิงร้อยละ ๖๕.๕๕ ต้องการเรียนเพื่อศึกษาคือในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

ในปีพ.ศ. ๒๕๐๔ นายประชุม นิยม ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสำรวจความสนใจของนักเรียนช่างกลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับงานอาชีพ" ซึ่งความสนใจนี้หมายถึงความใส่ใจต่อวิชาที่เรียน ความสนใจต่อการเรียน การศึกษาคือและการเลือกอาชีพ ในการดำเนินการวิจัยนั้นได้ออกแบบสอบถามส่งไปยังโรงเรียนช่างกลปทุมวันและโรงเรียนช่างกลพระนครเหนือ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า นักเรียนที่เลือกอาชีพช่างกลร้อยละ ๔๐.๕๒ ต้องการศึกษาคือในวิทยาลัยเทคนิคร้อยละ ๔๑.๐๗ ส่วนวิชาที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือวิชาช่างเครื่องยนต์คือร้อยละ ๕๑.๐๑

วัฒนา กรกว่าแหง สดภาพ พันธุ์มณี การสำรวจความต้องการเกี่ยวกับการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ วิทยานิพนธ์ เสนอคณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์ ๒๕๑๐

ประชุม นิยม การสำรวจความสนใจของนักเรียนช่างกลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับอาชีพ วิทยานิพนธ์ เสนอคณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์ ๒๕๐๔

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ น.ส. สมพร ชลชกุล ได้เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง "บทบาทของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดนครราชสีมา" ผู้เขียนได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดนครราชสีมาทั้งชายและหญิงจำนวน ๒๕ โรงเรียน ซึ่งมีประชากรทั้งสิ้น ๑๔๖๓ คน ผลจากการสำรวจพบว่า นักเรียนสนใจอาชีพรับราชการมากที่สุด ส่วนอาชีพที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและอาชีพการค้ามีน้อยมาก นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพต่าง ๆ มีน้อย นักเรียนต้องการความช่วยเหลือในด้านการแนะนำอาชีพมาก ผู้เขียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูควรเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการให้บริการ การแนะนำแก่นักเรียน

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ น.ส. ทศนีย์ สุขทวี ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพ" สรุปได้ว่า นักศึกษาสนใจอาชีพครูมากที่สุดคือร้อยละ ๓๓ รองลงมาเป็นอาชีพแพทย์ร้อยละ ๓๑ อาชีพนักวิทยาศาสตร์ร้อยละ ๑๐ นักศึกษาหญิงต้องการเป็นครูมากกว่านักศึกษาชาย นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร้อยละ ๔๖ ต้องการทำงานในกรุงเทพฯ มากกว่าในต่างจังหวัด แต่นักศึกษาเตรียมแพทย์ร้อยละ ๔๔ ต้องการทำงานต่างจังหวัดมากกว่ากรุงเทพฯ

ในด้านการตัดสินใจเลือกอาชีพนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาเตรียมแพทย์ตัดสินใจเลือกอาชีพด้วยตนเอง มีจำนวนน้อยที่บิดามารดาหรืออิทธิพลต่อการเลือกอาชีพแสดงว่าวุฒิภาวะมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพลักษณะงานอาชีพที่นักศึกษาพอใจทำมากที่สุดคืองานที่จะทำประโยชน์แก่ผู้อื่น เป็นอาชีพที่มั่นคง ปลอดภัย และเป็นงานอิสระความคิดที่จะทำงานที่เปิดโอกาสให้ใช้ความสามารถพิเศษหรืองานที่เปิดโอกาสให้ฝึกความเป็นผู้นำมีน้อยมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความต้องการที่จะทำงานซึ่งจะให้ผลตอบแทนแก่คนและให้อิสระภาพแก่คนเป็นส่วนมาก

สมพร ชลชกุล บทบาทของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์ ๒๕๐๔

ทศนีย์ สุขทวี ทัศนคติและความสนใจของนักศึกษาที่มีต่ออาชีพ วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุ ๒๕๐๕

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ น.ส. พิจิตร เสนีย์วงศ์ ณ.อยุธยา ได้เขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ทัศนคติ และความสนใจของเด็กที่มีต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา" โดยมีความมุ่งหมายสำรวจโดยการแยกสัญชาติของเด็กคือ เด็กไทย และเด็กที่มีเชื้อชาติ จีน จากเด็กในโรงเรียนมัธยมในกรุงเทพฯ ๓๒๓ คน ที่กำลังเรียนชั้น ม.ศ. ๑, ๒ และ ๕ ซึ่งสรุปผลของการวิจัยไว้ว่า เด็กจีนปนไทย และเด็กเชื้อจีนทั้งหมดมีความต้องการจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแพทย์ ต้องการและสนใจต่อการศึกษาล่าเรียน ส่วนวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุดคือภาษาไทย พ่อแม่ส่วนมากก็มีความสนใจต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนและพร้อมกันนั้นก็มีความคิดเห็นขัดแย้งกับนักเรียนด้วย

จากคำถามเกี่ยวกับการใช้เงินของเด็ก พบว่าเด็กเชื้อชาติจีนใช้เงินไม่ในการซื้อเครื่องใช้ในการศึกษามากกว่าเด็กไทย แสดงให้เห็นว่าเด็กเชื้อชาติจีนสนใจและต้องการศึกษาหาความรู้มากที่สุด

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ นาย บัญชา วานิชยาการ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีต่ออาชีพ (จังหวัดพระนคร ๒๕๐๖)" สรุปผลไว้ว่า นักเรียนชายอยากเป็นวิศวกรและแพทย์มากที่สุด อาชีพรองลงมาคือรับราชการ, สถาปนิก ส่วนอาชีพที่อยู่ในความนิยมอันดับสุดท้าย ได้แก่อาชีพครู การภาพยนตร์ เสมียนพิมพ์-กติก ส่วนนักเรียนหญิงอยากรับราชการ แพทย์ อาชีพที่อยากเป็นพอสมควร คืออาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้จัดการร้านค้า ครู วิศวกร และสถาปนิก

นักเรียนส่วนมากมีทัศนคติต่ออาชีพต่าง ๆ เป็นกลาง ๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าอาชีพที่นักเรียนมีทัศนคติอย่างกว้าง ๆ นั่นก็คือ อาชีพที่นักเรียนมีความนิยมในอาชีพนั้นมากด้วย และในอาชีพที่นักเรียนมีทัศนคติแคบ ๆ อยู่ตรงกลาง ๆ ก็เช่นเดียวกันคือนักเรียนมีความนิยมน้อยที่สุด

พิจิตร เสนีย์วงศ์ ณ.อยุธยา, "ทัศนคติและความสนใจของเด็กนักเรียนที่มีต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา" วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์ เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์, ๒๕๐๖

บัญชา วานิชยาการ, "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่มีต่ออาชีพ (จังหวัดพระนคร ๒๕๐๖)", วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์, ๒๕๐๖

ในปี ๒๕๐๒ น.ส. เบญจมา แสงวรา^๑ ได้ทำรายงานการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติ" ของนักเรียนหญิงที่มีต่อโรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย" สารสำคัญของโครงการวิจัยก็เพื่อที่จะทราบทัศนคติของนักเรียนหญิงที่มีต่ออาชีพโรงเรียนที่ต่อการศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพ ซึ่งผลของการสำรวจพบว่านักเรียนในวิชาเขียนแบบมากที่สุด และต่อการศึกษาต่อในวิทยาลัยเทคนิคเป็นส่วนมาก

ในปี ๒๕๐๔ น.ส. ฉวีวรรณ หงส์วิลาส^๒ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพิชญการ" โดยสุ่มประชากรในโรงเรียนพิชญการ พระนคร, ธนบุรี และวัดพระเชตุพนตั้งตรงจิตร จำนวน ๓๐๐ คน พบว่านักเรียนเลือกเรียนพิชญการเพราะสนใจในวิชาชีพและครึ่งหนึ่งของผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านี้มีอาชีพค้าขายฐานะของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผลการสอบเป็นนักเรียนในระดับปานกลาง ได้เสนอแนะว่าโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาควรจัดบริการแนะแนวขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสติปัญญา ความถนัด ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้โรงเรียนควรสร้างทัศนคติที่มีต่อวิชาชีพ หรือ อาชีพศึกษาให้แก่แก่นักเรียนด้วย

ในปี ๒๕๐๗ นายเทอศศักดิ์ รัตนมณี^๓ ได้ทำการ "สำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครสวรรค์" โดยใช้ประชากร ๑๒๐ คน การสำรวจใช้วิธีออกแบบสอบถาม ผลการสำรวจปรากฏว่าสถาบันชั้นอุดมศึกษาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์ทั้งชายและหญิงเลือกศึกษาต่อมากที่สุดคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับแผนกศิลปะมักเรียนทั้งชายและหญิง เลือกศึกษาต่อในวิทยาลัยวิชาการ-

^๑เบญจมา แสงวรา, ทัศนคติของนักเรียนหญิงที่มีต่อโรงเรียนช่างก่อสร้างอุเทนถวาย, รายงานครุศาสตร์, ๒๕๐๒

^๒ฉวีวรรณ หงส์วิลาส, เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพิชญการ, วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์, ๒๕๐๒

^๓เทอศศักดิ์ รัตนมณี, การสำรวจความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดนครสวรรค์, วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์ เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์, ๒๕๐๗

ศึกษามากที่สุด นอกจากนั้นผลของการสำรวจยังปรากฏว่าวิชาที่นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์
ชอบเรียนมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ วิชาที่นักเรียนแผนกศิลปะชอบเรียนมากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ

ในปี ๒๕๐๗ น.ส. พัทณี คณะสุช^๒ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสำรวจความ
สนใจและทัศนคติที่มีต่ออาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๗"
โดยผู้เขียนต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของนักเรียนที่จะจบออกไปตลอด
จนความคิดเห็นและความสนใจต่ออาชีพที่เลือก โดยสุ่มประชากรจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ จากโรงเรียนมัธยมศึกษาพระนคร, ธนบุรี และวัดพระเชตุพนกัจจกรังษิตวิทยาลัย จำนวน
๓๖๐ คน

ผลของการวิจัยปรากฏว่านักเรียนเข้าเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเพราะอย่างไรเรียน
เองมากที่สุด คือเลือกตามความต้องการของตนเองเป็นส่วนใหญ่ เมื่อเรียนแล้วก็ชอบคือเรียน
ตรงตามความสนใจ เมื่อสำเร็จแล้วยังอยากที่จะต้องการศึกษาต่อ อาชีพที่มีความร่ำรวยต้องการ
ให้ประกอบมากที่สุดคือรับราชการ แต่ถ้ามีค่าช่าขายก็ต้องการให้ค้าขาย แต่เมื่อสรุปรวมแล้ว
อาชีพที่นักเรียนทั้งชายและหญิงต้องการมากที่สุด คือ รับราชการโดยให้เหตุผลว่า มีหลักประกัน
มั่นคง

ในปี ๒๕๐๗ นายประวดี นิลวัชรเมธ^๓ ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสำรวจ
ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนครที่มีต่ออาชีพต่าง ๆ" เพื่อศึกษาว่านักเรียน
สนใจอาชีพใดมากที่สุด และทัศนคติที่มีต่อคุณลักษณะของงาน โดยสุ่มประชากรจากนักเรียน
ชั้นปีที่ ๓ จากโรงเรียนอาชีวศึกษาในพระนคร ๑๐ โรงเรียน จำนวน ๓๖๗ คน

ผลของการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีความนิยมในอาชีพรับราชการ

^๒ พัทณี คณะสุช, การสำรวจความสนใจและทัศนคติที่มีต่ออาชีพของนักเรียน
มัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๐๗, วิทยานิพนธ์ เสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อรับ
ปริญญาครุศาสตร์, ๒๕๐๗

^๓ ประวดี นิลวัชรเมธ, การสำรวจทัศนคติ ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัด
พระนครที่มีต่ออาชีพต่าง ๆ, วิทยานิพนธ์ เสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์,
๒๕๐๗

อาชีพเอกชนและครูตามลำดับ ไม่นิยมอาชีพช่างซ่อม การราทีวี ภาพยนต์ ส่วนนักเรียนชาย
นิยมอาชีพเอกชน รัฐบาล และนักดนตรี แต่ไม่นิยมอาชีพช่างเสริมสวย นักเรียนเหล่านี้
มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพ แพทย์ ครู อาจารย์มหาวิทยาลัย และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพรัฐบาล
อาชีพเอกชน นักหนังสือพิมพ์ และเสมียนพิมพ์ที่น้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ ส่วนมากนักเรียนหญิงมักจะมี
ทัศนคติที่ดีกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

น.ส. อรอร ชื่นศิริ^{๑๑} โค้ววิทยานิพนธ์เรื่อง "การเลือกสาขาวิชาทางอาชีว-
ศึกษาเพื่อศึกษาคือของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนราษฎรจังหวัดพระนคร
พ.ศ. ๒๕๐๗" เพื่อตั้งการทราบว่านักเรียนต้องการศึกษาวิชาชีพใดมากที่สุด ใช้อะไรเป็น
เกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกอาชีพนั้น ๆ โดยสุ่มประชากรจากนักเรียนชายในโรงเรียนราษฎร
จังหวัดพระนคร ๖๔๒ คน

จากผลของการวิจัยพบว่านักเรียนเกือบทั้งหมดต้องการศึกษาคือ และต้องการ
ศึกษาคือมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญมากกว่าทางคานอาชีวศึกษา เพราะต้องการเรียนเพื่อ
ให้ได้รับปริญญา และผู้ปกครองเองก็ต้องการให้เรียนทางนี้มากกว่าทางคานอาชีวศึกษาเพื่อจะ
ได้รับราชการ ส่วนพวกที่เลือกเรียนทางอาชีวศึกษานั้นส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เพราะคิดว่า
เหมาะสมกับความถนัด และความสนใจของตนเอง และคิดว่าสคิปริญญาของตนไม่เพียงพอที่จะ
ทางสายสามัญ ประกอบกับผู้ปกครองเองก็ต้องการให้เรียนทางคานนี้ด้วย นอกจากนี้ยังได้
ค้นพบว่านักเรียนต้องการความช่วยเหลือทางคานการแนะแนวมาก.

005037

^{๑๑}อรอร ชื่นศิริ, การเลือกสาขาวิชาทางอาชีวศึกษาเพื่อศึกษาคือของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนราษฎรจังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๐๗, วิทยานิพนธ์เสนอแก่คณะครุศาสตร์เพื่อรับปริญญาครุศาสตร์, ๒๕๐๗